

Słówka i słuŧka

JULIAN TUWIM

Słówka i słufka

Dziś po dyktandzie¹ w szkole
Wrócił Jerzyk do domu markotny².
Ziewał, ziewał — i zdrzemnął się przy stole,
Bo i dzień był jakiś senny i słotny³.
I przyszły do Jerzyka trzy słówka:
«Brzózka» «Jabłko» i «Główka»,
I powiedziały:
— Jestem Brzózka, nie «bżuska».
— Jestem Jabłko, nie «japko».
— Jestem Główka, nie «glufka».
Jak można tak znieważać urodę naszą i ród⁴?
Trzeba się uczyć! Uważać! Na pewno opłaci się trud.
Nie pomogą tu żadne wykręty, wymówki. —
I rzuciły mu na stół swoje wizytówki⁵,
Żeby wiedział, z kim ma do czynienia,
I wyzbył się takich zwyczajów prostackich⁶:
Jabłko z Jabłońskich,
Brzózka z Brzozowskich,
Główka z Głowackich.
— A gdy i nadal będziesz sadził⁷ błąd po błędzie,
To zrobimy z Jerzego — Jeżego,
Złego jeża kolczastego,
I co? przyjemnie ci będzie?

Wystąpiły na Jerzyka siódme poty⁸!
Obudził się — i do roboty!

Szkoła, Nauka, Uczeń,
Słowo

¹*dyktando* — sprawdzian z ortografii, a dokładnie z umiejętności prawidłowego zapisywania dyktowanego na głos tekstu. [przypis edytorski]

²*markotny* — smutny, przygnębiony. [przypis edytorski]

³*słotny* — deszczowy. [przypis edytorski]

⁴*ród* — tu: pochodzenie, związki rodzinne. [przypis edytorski]

⁵*wizytówka* — karteczka z imieniem, nazwiskiem i adresem. [przypis edytorski]

⁶*prostaki* — niegrzeczny, prymitywny. [przypis edytorski]

⁷*sadzić błędy* — pisać z błędami. [przypis edytorski]

⁸*siódme poty* — mówi się, że osoba, która się bardzo trudzi, ale też denerwuje lub boi, *wylewa siódme poty* albo *występują na nią siódme poty*. Siódemka jest uznawana za liczbę magiczną. Używa się też jej w bajkach, mówimy „za siedmioma górami, za siedmioma lasami”, siedmiu też było krasnoludków w bajce o Królewnie Śnieżce. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z **Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur**.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na **Licencji Wolnej Sztuki 1.3**. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w **Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur**. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <https://wolnelektury.pl/katalog/lektura/tuwim-slowka-i-slufka/>

Tekst opracowany na podstawie: Julian Tuwim, *Wiersze*, wyd. Czytelnik, Warszawa 1955.

Wydawca: Fundacja Wolne Lektury

Publikacja zrealizowana w ramach biblioteki Wolne Lektury (wolnelektury.pl). Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury – państwowego funduszu celowego. Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Fundację Wolne Lektury.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksander Skrzekut, Monika Kępska.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.